

Προσφυγή της 7ης Φεβρουαρίου 2014 — Islamic Republic of Iran Shipping Lines κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-87/14)

(2014/C 129/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Islamic Republic of Iran Shipping Lines (Τεχεράνη, Ιράν)· Hafize Darya Shipping Lines (HDSL) (Τεχεράνη)· Khazar Shipping Lines (Anzali Free Zone, Ιράν)· IRISL Europe GmbH (Αμβούργο, Γερμανία)· IRISL Marine Services and Engineering Co. (Qeshm Island, Ιράν)· Irano Misr Shipping Co. (Τεχεράνη)· Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID) (Τεχεράνη)· Shipping Computer Services Co. (Τεχεράνη)· Soroush Sarzamin Asatir Ship Management (Τεχεράνη)· South Way Shipping Agency Co. Ltd (Τεχεράνη)· και Valfajr 8th Shipping Line Co. (Τεχεράνη) (εκπρόσωποι: F. Randolph, QC, M. Lester, barrister, και M. Taher, solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2013/685/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Νοεμβρίου 2013, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 316, σ. 46), καθώς και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1203/2013 του Συμβουλίου, της 26ης Νοεμβρίου 2013, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 316, σ. 1), κατά το μέρος που αφορούν τις προσφεύγουσες·
- να κηρύξει ανεφάρμοστη την απόφαση 2013/497/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 10ης Οκτωβρίου 2013, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 272, σ. 46), και ανεφάρμοστο τον κανονισμό (ΕΕ) 971/2013 του Συμβουλίου, της 10ης Οκτωβρίου 2013, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 272, σ. 1)·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα των προσφευγουσών.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες προβάλλουν την «ένσταση ελλείψεως νομιμότητας» προκειμένου τα μέτρα του Οκτωβρίου να κηρυχθούν παράνομα κατά το ότι: στερούνται κατάλληλης νομικής βάσεως· διαψεύδουν τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των προσφευγουσών και παραβιάζουν την αρχή του οριστικού χαρακτήρα των διοικητικών πράξεων, την αρχή της ασφάλειας δικαίου, την αρχή non bis in idem και το δεδικασμένο· εισάγουν διακρίσεις εις βάρος της IRISL και προσβάλλουν με αδικαιολόγητο ή δυσανάλογο τρόπο θεμελιώδη δικαιώματά της· προσβάλλουν τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών· και συνιστούν κατάχρηση εξουσίας από μέρους του Συμβουλίου.

Οι προσφεύγουσες διατυπώνουν τους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως:

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως διατείνονται ότι τα βαλλόμενα μέτρα στερούνται κατάλληλης νομικής βάσεως.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλουν ότι το Συμβούλιο, αποφασίζοντας να περιλάβει στα βαλλόμενα μέτρα κάθε μία από τις προσφεύγουσες, υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζουν ότι το Συμβούλιο προσέβαλε τα δικαιώματά τους άμυνας.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως διατείνονται ότι τα βαλλόμενα μέτρα διαψεύδουν τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη τους και παραβιάζουν την αρχή του οριστικού χαρακτήρα των διοικητικών πράξεων, την αρχή της ασφάλειας δικαίου, το δεδικασμένο, την αρχή non bis in idem και την αρχή της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζουν ότι τα βαλλόμενα μέτρα προσβάλλουν με αδικαιολόγητο ή δυσανάλογο τρόπο θεμελιώδη δικαιώματα των προσφευγουσών, και ειδικότερα το δικαίωμά τους για σεβασμό της φήμης και της ιδιοκτησίας τους.